

Sygn. akt II Ka 480/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Luizy Bichy - Włoszak

po rozpoznaniu w dniach: 18 października 2023 roku i 20 listopada 2023 r.

sprawy **J. W.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 lutego 2023 r. sygn. akt II K 1267/21

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I eliminuje słowa „orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 lipca 2019 roku sygn. akt II K 555/19”;

w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego J. W. na rzecz Skarbu Państwa 200 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 480/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13 lutego 2023 r. w sprawie II K 1267/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		J. W.	<p>Oskarżony został prawomocnie skazany:</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 lipca 2019 r. w sprawie II K 555/19 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny, którą wykonano 17 października 2019 r., orzeczono środek karny w postaci świadczenia pieniężnego, który został wykonany 23 czerwca 2020 r., a także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku</p>	Informacja z K.	273

			<p>Mazowieckim z dnia 20 sierpnia 2021 r. w sprawie II K 809/21 za czyn z art. 244 k.k. na karę grzywny, wykonaną 27 stycznia 2022 r. oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.</p>		
2		J. W.	<p>Wobec oskarżonego wykonano środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony w sprawach II K 555/19 Sądu Rejonowego w Siedlcach oraz II K 809/21 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim.</p> <p>W sprawie II K 809/21 w okresie od dnia 29 września 2021 r., do dnia 29 września 2022 r., w sprawie II K 555/19 w okresie od dnia 24 marca 2019 r. do dnia 23 marca 2022 r.</p>	<p>Zawiadomienia ze Starostwa Powiatowego w M. o wykonaniu środka karnego</p>	278-279

			<p>W dniu popelnienia czynu, tj. 26 września 2021 r., obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. II K 555/19.</p> <p>W chwili wydania wyroku przez Sąd I instancji nastąpiło zatarcie poprzednich skazań.</p>		
--	--	--	--	--	--

**2.1.2. Fakty
uznane za
nieudowodnione**

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

**2.2.1. Dowody będące
podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----------------------	-------	-----------------------------------

1	Informacja z K.	Dokument urzędowy, wiarygodny. Pomimo figurowania skazań w karcie karnej, ustalono, iż uległy one zatarcu z mocy prawa.
2	Zawiadomienia ze Starostwa Powiatowego w M. o wykonaniu środka karnego	Brak jest zastrzeżeń co do rzetelności dokumentacji, została uznana w całości jako wiarygodna.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	I. Obraza prawa karnego materialnego, a mianowicie przepisu art. 106 k.k. wyrażająca się w przywołaniu w przypisanym wyrokiem J. W. czynie wyroku skazującego Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 15 lipca 2019 r. o sygn. II K 555/19 oraz w poczynieniu ustaleń faktycznych przypisujących uprzednią karalność oskarżonemu, w sytuacji gdy w dacie ferowania wyroku w niniejszej sprawie skazanie to miało charakter niebyłego orzeczenia z uwagi, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

uległo zatarciu, skutkiem czego doszło m.in. do przyjęcia błędnej kwalifikacji prawnej czynu objętego częścią dyspozytywną zaskarżonego wyroku;

II. Obraza przepisów prawa procesowego mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 201 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k. art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. polegająca na nie wzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy w tym okoliczności dla oskarżonego ewidentnie korzystnych, rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy, nienależytej analizie i ocenie poszczególnych dowodów, w szczególności zaś dowodów z: niepełnej i niejasnej opinii toksykologicznej, protokołu oględzin zapisu monitoringu oraz zapisu samego monitoringu ze stacji paliw (...), a także wyjaśnień oskarżonego, w których nie przyznawał się w do zarzuconego czynu; uznaniu za udowodnione faktów nie mających wystarczającego oparcia w dowodach i nie wskazaniu w sposób należyty dlaczego Sąd nie uznał dowodów przemawiających przeciwko sprawstwu i winie oskarżonego, co doprowadziło do

	<p>niesłusznego skazania J. W. za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.;</p> <p>III. Błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia wyrażający się w dowolnym i błędnym przyjęciu, że J. W. nie spożywał alkoholu już po przyjeździe na stację paliw (...) w dniu 26 września 2021 r., w sytuacji gdy żaden dowód takiej okoliczności nie wykluczył.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego okazały się niezasadne, co skutkowało nieuwzględnieniem wniesionej apelacji.</p> <p>Nawiązując do sygnalizowanej w pkt I środka odwoławczego obrazy prawa materialnego wyrażonego w art. 106 k.k. polegającej na nieuwzględnieniu faktu zatarcia skazania i przyjęciu błędnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu należy wskazać, że nie miała ona miejsca w tej sprawie. Sąd I instancji miał na uwadze zatarcie skazania, co wynika z protokołu rozprawy. Świadczy o tym także zmiana opisu czynu dokonana przez Sąd orzekający polegająca na sprecyzowaniu, że przypisanego czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, oskarżony dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Zasadnie natomiast skarżący zarzucił, iż błędem było, w związku z zatarciem</p>		

skazania, przytoczenie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 15 lipca 2019 r. sygn. akt II K 555/19, który to błąd konwalidował Sąd Okręgowy, eliminując powyższy zapis z opisu czynu przypisanego J. W..

Odnosząc się do zarzutu przyjęcia błędnej kwalifikacji prawnej czynu, zważyć należy, jak wyżej zaznaczono, że fakt zatarcia skazania w odniesieniu do J. W. nie budzi wątpliwości. Skarżący obrońca nie wziął jednak pod uwagę pełnej treści art. 178a § 4 kk. Z przepisu tego wynika bowiem, że o kwalifikowanym typie przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości decyduje nie tylko wcześniejsze prawomocne skazanie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, ale także popełnienie tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Wystarczające jest, zgodnie z treścią przywołanego przepisu, spełnienie jednego z zachowań wyrażonych w tym przepisie. Z ustaleń poczynionych w sprawie, w tym także informacji nadesłanej przez Starostwo Powiatowe w M. wynika, że zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony wobec J. W. w związku ze skazaniem go za przestępstwo z art. 178a § 1 kk w sprawie II K 555/19 był wobec niego wykonywany w okresie od dnia 24 marca 2019 r. do dnia 23 marca 2022 r. Przypisanego mu w tej sprawie czynu oskarżony dopuścił się w dniu 26 września 2021 r., a zatem w okresie obowiązywania tego środka karnego w postaci zakazu

prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Nadmienić należy, że w przedmiocie możliwości przyjęcia odpowiedzialności za czyn z art. 178a § 4 kk wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, m.in. w wyroku z dnia 23 sierpnia 2023 r. w sprawie V KK 248/23 (podobnie m.in.: wyrok SN z dnia 9 stycznia 2020 r. V KK 580/19, wyrok SN z dnia 2 lipca 2019 r. V KK 364/18), w którym to wskazano, że co prawda fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k. zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie surowszej odpowiedzialności na podstawie art. 178a § 4 k.k. również wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania, jednakże nie stanowi przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. zatarcie w dacie wyrokowania skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli tylko będący przedmiotem osądu czyn określony w 178a § 1 k.k. został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego bez wątpliwości można stwierdzić, że taka sytuacja zachodzi na gruncie niniejszego postępowania i w związku z tym nie zachodzą przesłanki uzasadniające szerszą ingerencję w treść pierwszoinstancyjnego wyroku, albowiem oskarżony w dniu

popelnienia czynu, tj. 26 września 2021 r., posiadał obowiązujący zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 lipca 2019 r. o sygn. II K 555/19.

W dalszej części środka odwoławczego skarżący podniósł zarzut obrazy szeregu przepisów proceduralnych, mający wpływ na treść orzeczenia oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mający charakter wtórny. Sąd Okręgowy nie podzielił argumentacji skarżącego wyrażonej na ich poparcie w treści złożonej apelacji i uznał zarzuty za bezzasadne.

Na wstępie należy podkreślić, że istoty przepisów art. 4, 7 czy 410 k.p.k. nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonych, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobachie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż

realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 sierpnia 2022 r., II AKa 376/21). Zdaniem Sądu Okręgowego, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie został oceniony przez sąd pierwszoinstancyjny właściwie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy, zasad logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego i stał się podstawą prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Niewątpliwie kluczowy charakter uzyskały depozycje świadków, zwłaszcza zeznania H. U. i interweniującego funkcjonariusza M. O. oraz dokumentacja dotycząca oględzin zapisu monitoringu ze stacji paliw, jak też wyników badania stanu trzeźwości oskarżonego. Wymieniony materiał dowodowy nie budził wątpliwości i został prawidłowo uznany za wiarygodny. Świadkowie zeznawali jasno, rzeczowo, a ich depozycje korespondują ze sobą i wzajemnie się uzupełniają. Ewentualne nieścisłości należy postrzegać jako wynik upływu czasu, nie można doszukiwać się w nich braku obiektywizmu, czy nadinterpretacji w relacjonowanym ciągu zdarzeń. Skarżący w swoim środku odwoławczym poświęcił dużo uwagi opinii toksykologicznej, zarzucając jej brak odniesienia do rzeczywistego stanu faktycznego i tym samym jej niepełność oraz nieprzydatność w sprawie, podkreślając przede wszystkim fakt spożycia przez oskarżonego posiłku, który nie został w niej uwzględniony, a rzekomo miałby mieć decydujący wpływ

na opracowane wnioski. Zdaniem Sądu Okręgowego, z powodu braku możliwości przeprowadzenia opinii retrospektywnej, niniejszej opinii należy nadać charakter pomocniczy przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie. Niemniej jednak przyjęć należy, że została ona sporządzona rzetelnie, a biegły jasno wypowiedział się co do sposobu jej sporządzenia, zakresu i stopnia jej adekwatności w niniejszym postępowaniu. Wnioski płynące z opinii uzupełniają i potwierdzają to, co już jednoznacznie wynika z pozostałego materiału dowodowego, umacniając przekonanie o niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego, zwłaszcza na okoliczność spożywania alkoholu dopiero w samochodzie na terenie stacji paliw, biorąc pod uwagę wyniki zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu i ich tendencję spadkową. Słusznie Sąd Rejonowy potraktował wyjaśnienia oskarżonego jedynie jako przyjętą przez niego linię obrony, dodatkowo nieudolną, z powodu niekonsekwencji w jej kształtowaniu, braku obiektywnych dowodów na jej uwiarygodnienie, przy istnieniu dowodów świadczących jednoznacznie o nierealności forsowanych przez niego twierdzeń, które Sąd Rejonowy wyczerpująco wskazał w uzasadnieniu wyroku.

Odnosząc się do zarzutu związanego z naruszeniem przepisu art. 5 k.p.k. należy podkreślić, iż w przepisie tym mowa jest wyłącznie o wątpliwościach, których nie da się usunąć. Równie istotnym elementem tej zasady, obok wskazania kierunku rozstrzygnięcia istniejących wątpliwości, jest zatem zobowiązanie organów do podjęcia wszelkich czynności zmierzających

do rozwiania pojawiających się obiekcji. Dopiero stwierdzenie, że wszystkie dopuszczalne przez prawo środki dowodowe zostały wyczerpane i podjęto wszelkie próby wyjaśnienia pojawiających się rozbieżności, uprawnia do skorzystania z art. 5 § 2 (J. Kosonoga [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166, red. R. A. Stefański, S. Zabłocki, Warszawa 2017, art. 5). Na podstawie tego co zostało już wykazane w poprzednich akapitach, nieusuwalne wątpliwości w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły, zgromadzony materiał dowodowy jest wyczerpujący i pozwala na ustalenie rzeczywistego stanu faktycznego potwierdzającego winę oskarżonego za zarzucone mu przestępstwo. Z tych względów zarzuty obrońcy zawarte w apelacji uznano za bezzasadne.

Wniosek

Wniosek o uniewinnienie J. W. od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec niezasadności zarzutów podniesionych przez obrońcę, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13 lutego 2023 r. w sprawie II K 1267/21, za wyjątkiem rozstrzygnięcia wskazanego w rubryce 5.2.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie dopatrzyl się uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 13 lutego 2023 r. w sprawie II K 1267/21 w zakresie wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. I słów „orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 lipca 2019 roku sygn. akt II K 555/19”.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wskazano w rubryce 3.1.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Na podstawie art. 636 k.p.k., zgodnie ze stawkami określonymi w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, zasądzo od oskarżonego J. W. kwotę 200 zł na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, z uwagi na nieuwzględnienie apelacji.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana